

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΑΜΑΡΑΣ

Ἡ «Ποικίλη Στοά» δὲν ἠδύνατο νὰ παροῖσθῃ τὸν συμπαῖθ' ἀμοσθητὴ ἡμῶν μελοποιὸν τῆς «Φιδώρης Μυράμπελη» κ. Σπ. Σαμάρου. Ὁ θρίαμβος, ὅστις ἐπακολούθησε τὸ ὄρασιον τοῦτο μελόδραμα, ὅπερ τοσοῦτον ἔξοχον ἐκρίθη τὴν ἔμπνευσιν, ἐθεωρήθη δὲ γενικῶς ὡς λαμπρὸν προῖον τελειότητος τέχνης, εἰς πολλὰ μέρη θαυμάσιον διὰ τὸ ὄψος καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς κάλλος τῆς ἁρμονίας, πρὸ παντὸς συγκινεῖ καὶ ὑπερκαλλεῖται πάντα Ἕλληνα.

Ὁ κ. Σ. Σαμάρας εἶναι μόλις ἤδη ἡλικίας εἴκοσι πέντε ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Κερκύρῃ, ἔνθα διέμεινε ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ. Τὴν Μουσικὴν ἐδιδάχθη ἐν τῇ ᾿Ρωδαίῳ τῶν Παρισίων, παρὰ τῷ ἐπιφανεστάτῳ Μουσουργῇ Λέοντι Δελίβ. Εἰκοσαετῆς συνέθετε τὸ πρῶτον αὐτοῦ μελόδραμα Μετξέ, ἔργον, ὅπερ ἵκαν προσηχῶς παρατηρήσεται, ἀπὸ τοῦδε μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναμνησόμενον.

Παιστὴς τῆς Φλώρας Μυράμπελη εἶνε ὁ ἔγκριτος Ἴταλὸς λόγιος Φ. Φοντάνης, ἡ ὅλων δὲ φανταστικῆ αὐτῆς ὑπόθεσις εἶναι περίπου τοιαύτη. Ἡ σκηνὴ ὑποτίθεται ἐν Σουηδίᾳ εἰς ἐποχὴν μυθολογικὴν. Ἡ ἰδιότροπος Λυδία, θυγάτηρ τοῦ πρίγκηπος τοῦ Ὁρέβρου εἶνε ἀνικίσθητος εἰς τὸν ἔρωτα καὶ οὐδὲ ν' ἀγκαπῆ ἐπιθυμῆ, οὐδὲ ν' ἀγκαπᾶται, ἐξ ἔρωτος δὲ πρὸς αὐτὴν αὐτοκτονεῖ ὁ νέος Βιλφρίδος. Εἰς μάτην καθικετεῖται αὐτὴν ὁ πατὴρ τῆς καὶ τῇ προτρέπει τὸν θερμὸν ἔρωτά του ὁ νεκρὸς πολεμιστὴς Βάλδος. Ἡ νεῦσις ἐμπαίζουσα αὐτὸν, ὑπόσχεται τότε μόνον νὰ τὸν ἀγκαπῆ, ὅταν ἤθελε δυνήθῃ νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἐπαύριον εἰς ἀνθῶνα, χῆρον κεκαλυμμένον ὑπὸ χινοῦς. Τὸ θαῦμα ἐπιτελεῖται τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ πατρὸς τοῦ Βιλφρίδου, θέλοντος νὰ ἐκδικηθῇ τὴν Λυδίαν ὅστις ὅμως τῷ προλέγει ὅτι ἅμα ἡ κόρη τὸν ἀγκαπῆσθ, ἐκεῖνος θὰ τὴν ἀπαυσηθῇ. Ὁ ἐξαισιος ἀνθῶν τῷ ὅτι βλαστάνει ἐν τῷ μέσῳ τῶν χινοῦν — ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ ὀνομασία τοῦ παιήματος «FLORA MIRABILIS» — ἡ Λυδία ἀγκαπῆ τὸν Βάλδου καὶ ὁ Βάλδος τὴν ἀντακαπῆ μέχρις ἐσπέρας, ὅτε τὴν ἀπαυρειται. Ἡ Λυδία παραρροεῖ. Ἐνδοθεὶς ἐπὶ τέλους εἰς τὰς παρακλήσεις ὁ πατὴρ τοῦ Βιλφρίδου, ἡ μαγεία αἴρεται, ὁ μαγικὸς ἀνθῶν ἀναφύεται καὶ ἡ Λυδία ἀνακτᾷ τὸ λογικὸν τῆς καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Βάλδου.

Ἡ «FLORA MIRABILIS» ἀνεβιάσθη μετ' ἐξαιρετικῆς πολυτελείας ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν Ἴταλίᾳ τὴν 4 Μαΐου, ἡ ἐπιτυχία δ' αὐτῆς ὑπῆρξεν ὅλων θραυματικῆ καὶ πλήρης.